



ZÁBOŘSKÝ ZPRAVODAJ

ROČNÍK 18.

ZÁBOŘÍ 26. 6. 2024

ČÍSLO 2/2024

Úvodní slovo starosty

Vážení a milí spoluobčané,

letošní rok se nám pomalu přehupuje do druhého pololetí, dětem začínají prázdniny. A my dospělí se těšíme na dovolené a na dny strávené s našimi ratolestmi a přáteli. Někdo možná bilancuje, co vše za ten první půlrok stihl, a někdo naopak plánuje, co potřebuje nebo by chtěl ve zbylých měsících letošního roku zvládnout. My na obecním úřadě pokračujeme průběžně v započaté práci a v rozjetých projektech v naší obci.

Náš největší a stěžejní projekt tohoto roku je zahájení výstavby stavebních parcel. Tato výstavba se plánovala dlouhou dobu, konečně se podařilo vše potřebné zařídit a dozrál čas na realizaci. Jedná se o 14 stavebních parcel, které budou zasítovány a připraveny pro stavbu rodinných domů. V druhé polovině letošního roku budou stavební pozemky již k prodeji. Veškeré informace o jejich koupi budeme pro zájemce zveřejňovat na webových stránkách naší obce a také na sociálních sítích. Nebudu se zde vypisovat o všem, co se připravuje a bude se dříve nebo později realizovat, protože je toho velká spousta.

Určitě jste si všimli nové střechy na staré hasičárně. Začínáme tento objekt pomalu rekonstruovat, protože byl již v havarijním stavu. Už nyní nám slouží jako garáž pro obecní techniku, traktůrek a sekačku.

Abychom stále jen nepracovali, rád bych vás pozval na rozhlednu Pětnice, která je otevřena každou sobotu do konce září od 11 do 17 hodin. Je zde opravdu krásný výhled a stojí za to se zde zastavit a vyšlápnout schody do ochozu rozhledny. O okolí rozhledny se stará obecní úřad a je zde i možnost si sednout a odpočinout na lavičce.

Také chci poděkovat všem, kteří se starají o zeleň v obci, ať našim brigádníkům, ti mají letos díky častým deštům opravdu hodně práce, tak Daně Dumské za krásnou květinovou výzdobu naší obce.

Přeji vám jménem svým i jménem celého obecního zastupitelstva krásné prožité léto plné sluníčka a odpočinku.

Michal Říšský, starosta obce Záboří



ZÁBOŘSKÁ POUŤ „POD LÍPOU“

29. 6. 2024



16:30 - zahájení a úvodní slovo starosty obce

17:00 - vystoupení žáků MŠ a ZŠ Záboří

17:30 - bubenická formace - Líšamani

19:00 - pout'ová zábava **RESTART**

16:00 - 20:00 - nafukovací skluzavka a hrad



všichni jste srdečně zváni



Lidé z naší obce

**Michal Gutwirth, ředitel ZŠ a MŠ Záborki,
předseda TJ ZD Záborki, redaktor
Záborského zpravodaje – prostě
„skorozáborkák“**



Nedávno jsem narazila na zajímavý citát českého spisovatele Zdeňka Hanka: „Zvláštní. Překážka zepředu vypadá větší, než když se na ni ohlížíme. V případě životní zkušenosti je tomu právě naopak.“

Pochopila jsem samozřejmě tu doslova hmatatelnou pravdu těchto slov už dávno – a je opravdu zvláštní, že i přes veškeré odžité zkušenosti padesáti let života vždy stojím před neočekávanými překážkami

se stále stejnou zodpovědností, obezřetností a obavou možné nevládnutelnosti jakékoliv „velké“ životní zkoušky, a pak si uvědomím, že když nejde o život – nejde o nic, a že snad možná se za pár týdnů (či let) ohlédnu a budu se moci pousmát tomu, jak mě ta překážka hezky srovnala, jak mi dala ponaučení a ukázala mně samotné, jaká jsem a jaké lidi mám kolem sebe. Samozřejmě všichni máme za sebou nějaké, zprvu zdálo by se nepřekonatelné, překážky a nějaké naprosto výjimečné nesmazatelné prožitky, které nás změnily, ovlivnily, posouvají dopředu, obohacují nás, formují, a to i přes ztráty, které nás dostaly třeba až na samé dno. Za ty roky jsem se naučila trpělivosti, toleranci, novým hodnotám a určitě mnoha dalším věcem a mnoho překážek na mě ještě čeká. Naučila jsem se hlavně nesoudit druhé a i na to mám vlastně jeden oblíbený citát - upřímnou a pravdivou radu: „Nesud' ostatní lidi. Nikdy nevíš, jakou bitvu právě bojuj“. Snad i proto ráda připravuji rozhovory do zpravodaje, protože vím, že lidé jsou jiní, než nám dovolí vidět oči, úplně jiní, když jim nasloucháme, naprosto jiní, když je vidíme srdcem. Nemusíme mít ostatní bezpodmínečně rádi, nemusíme je chápat ani jim důvěřovat, ale nechme je být takovými, jací jsou, naše slova a názory je stejně nezmění – změni je jejich prožitky, jejich bitvy. My pak mnohdy můžeme být překvapeni jejich zajímavými životy.

Dnes Vám přináším rozhovor s člověkem, kterého mám osobně ráda a moc si ho vážím a jsem přesvědčena, že pro naši obec – pro Záborki dělá více, než leckterý rodák či starousedlík. Také si právě odžil svou „padesátku“ a také má za sebou překážky a bitvy, které zvládl možná i s pomocí přátel ze Záborki. A před sebou má třeba i nedosažitelné cíle... A jestli ho soudíte, pak možná i právě proto, že o něm nic moc nevíte – takže to vlastně trochu s nadhledem a vtipem jemu vlastním napravíme:

Mišo, je mi jasné, že do Záborki tě přivedlo tvoje povolání – poslání, ale kdo, co a kdy tě posunulo směrem být učitelem?

„Jíto, já vlastně ani nevím. Mamka sice byla učitelka, ale nijak mě této profesi nenutila. Táta byl voják z povolání a ten říkal, ať mně ani nenapadne dát se jeho cestou. A jelikož brácha i děda byli řezníci a já trávil vždy celé léto na jatkách, tak jsem někdy v 7. třídě na ZŠ prohlašoval, že se tedy zaměřím tímto směrem. Když ale došlo na lámání chleba při přihláškách na SŠ, tak jsem nakonec vše přehodnotil a směřoval na gymnázium. Tady mně došlo, že vlastně nevím, co jiného bych mohl dělat, než učit, a pokračoval jsem tedy na pedagogickou fakultu v Praze.“

Záborki máš rád, to vím, a vlastně tady svůj život víc jak napůl tráviš, není ti domovem, ale co pro tebe znamená?



„Záborki sice pro mne není domovem, ale vztah jsem si k němu pěstoval opravdu velmi dlouho. Moje babička pochází z Lažánek, maminka zde několik let učila a místní na ni dodnes vzpomínají. Nezapomenu na vyprávění p. Augustina a Fandy Koutenského, že na ni chtěli spáchat atentát. Já sám už jako malý s tátou o prázdninách přes Záborki jezdil do Horažďovic, kde mnoho let pracoval. Fišerů byli dokonce naši příbuzní. Záborki mně tedy bylo blízké již od útlého věku. Někteří lidé ale možná neví, že jsem se do školy do Záborki dostal docela náhodou, neboť jsem měl po vysoké škole domluvené místo na ZŠ v pražských Hájích (v Blatné byly učitelské pozice obsazené). Jednoho dne k nám ale přišel kamarád mých rodičů – tehdejší ředitel Vašek Špatný a nabídl mně místo zde. A dál už to znáte, vždyť s některými z Vás se tu setkávám již více než 27 let.“

Dnes jsi ředitelem základní a mateřské školy, jak sám vidíš sebe v období první dekády svého života, na co rád z dětství v Blatné vzpomínáš?

„Proboha, to už je v podstatě pravěk, vždyť děti ve škole už lidi v mém věku označují slangově za „fosily“. My bydleli na kraji Blatné, příroda za humny, já trávil většinu svého času venku - s míčem, s bambitkami, na kole... Nechápu dnešní mládež, že jim tento způsob života nechybí. Své šťastné mládí bych za to současné plné počítačů a mobilů rozhodně nevyměnil.“

Druhou dekádu symbolizuje, předpokládám, studium na střední a vysoké škole – když už jsem rozhovor uvedla zásadními životními zkušenostmi, co sis odnesl z tohoto období?

„Co jsem si odnesl? Snad základy svého vzdělání a slušné chování, které mně rodiče i v tuto adolescentní dobu neustále vštěpovali. Na gymnázium ve Strakonicih popravdě příliš rád nevzpomínám, na Prahu mnohem více, nakonec jsem si ji velmi oblíbil, a jak jsem psal výše, nechybělo mnoho a tento rozhovor by zřejmě nevznikl. Rád se do naší matky měst vracím, klidně i jen tak procházím známá místa, ale stěhovat bych se tam už nechtěl.“

A je tu třetí dekáda, v té jsem tě poznala – jasně, jako usměvavého učitele, ale hlavně zapáleného sportovce, prostě sport a Gůťa neodmyslitelně patří k sobě, co tě vždy bavilo, baví a čemu se chceš nadále věnovat?

„I to zapálení pro sport se u mě vyvíjelo postupně. Ještě jsem neuměl abecedu a už jsem hrál šachy, další sporty postupně přibývaly - fotbal, volejbal, cyklistika, lyžování, poslední dobou i kuželky. Sport se stal prostě neodmyslitelnou součástí mého života. Mám na něj sice už méně času, ale žít třeba bez kola si nedokážu absolutně představit. Je pro mě relax, vytipuju trasu, vypnu problémy a šlapu.“



Na Velickém plese ve Vysokých Tatrách

Hlavu si vyčistím i při turistice v mé milované slovenské Malé Fatře, rád zajedu i na nějakou rockovou muziku. Pokud zdraví dovolí, rád bych se těmto aktivitám věnoval i nadále, žádné velké plány dopředu nemám. Použiji otřepané klišé – i cesta může být cíl“

Dekáda čtvrtá – zkusíme se dostat k životním překážkám, před co jsi byl postaven a myslel jsi, že to nedokážeš překonat, zvládnout? Co ti pomohlo anebo kdo?

„Překážek se postaví každému člověku za jeho život velké množství. Bez nich to prostě nejde. Vypisovat je nemá cenu. Nikdy jsem si ale příliš nestěžoval a snažil se menší a větší problémy vždy zvládnout. Mám to štěstí, že kolem sebe mám pár opravdu dobrých lidí, včetně místních, se kterými se všechny trable řeší lépe.“

Pátá dekáda - půlstoletí života je opravdu dobrý důvod k ohlédnutí, možná k malému bilancování toho,

co se nám za odžité roky povedlo a co ne. Ale co by sis přál, co by sis chtěl splnit, zažít?

Povím Ti, že mě zatím vůbec nenapadlo, že bych měl něco bilancovat. Co se povedlo, to potěší, co ne, vede mě k ponaučení a nápravě. Vždy se snažím svou práci dělat tak, abych byl svému okolí prospěšný a nemusel se za sebe a své skutky stydět. Jestli se to povedlo, či ne, to nechám posoudit někoho jiného.



V souboji s legendárním Karlem Poborským

Jaký je Michal Gutwirth padesátiletý?

Starší, pomalejší ... 😊 Trochu vážně. Myslím si, že jsem se zase asi tak moc nezměnil. Stále ve mně dřímá srdce teenegera, mozek už ale říká něco jiného. A plány do budoucna: Velkou část života jsem věnoval Zábortu a hlavně zábořské škole, chtěl bych, aby i přes problémy, které jsou před ní často stavěny, jen a pouze vzkvétala.



Moc Ti „Jíto, děkuji za rozhovor, moc mě potěšilo, že jste mě zařadili do této rubriky, ačkoli by zde asi měli být Ti praví Zábortáci. Ale jak jsem za ta léta od chlapů zde vyslechl, dle zdejších „přísných“ kritérií už jich vlastně ani moc není. 😊 Doufám, že s místními strávím společně ještě mnoho společných let ať už pracovně, sportovně, či třeba jenom při přátelském posezení třeba pod

úchvatnou místní lípou.

Všem Vám zároveň děkuji, že jste mě, milí Zábortáci, mezi sebe vzali a že celá ta léta mám v této obci svůj opravdový druhý domov.

To já moc děkuji za milé vzpomínání a kamarádkou upřímnost. Nezbyvá mi než závěrem popřát hodně optimismu a energie pro zdolávání těch obyčejných každodenních překážek, a to nejen Míšovi, ale Vám všem, čtenářům Záborského zpravodaje.

Jitka Říhová, foto Michal Gutwirth

Aktuality ze školních škamen

Ve chvíli, kdy se Vám do rukou dostává tento zpravodaj, stíhají již žáci poslední dílky pomyslného metru, který odměřoval školní rok 2024/2025. Jeho závěr byl doslova prošpikován školními akcemi, do tohoto čísla se zdaleka všechny nevešly, některé si tedy musíme schovat

do podzimního vydání.

Věřím, že všichni rodiče ve zdraví přežijí i vysvědčení svých žáků a přes prázdniny nabudou společně s učiteli sílu do dalšího školního roku.

Vám, devátákům, samozřejmě přejeme úspěšný vstup do další části vašeho života a doufám, že na svou první etapu ve vzdělání budete dlouho vzpomínat.

MG

Úklid obce

Každý dům potřebuje občas uklidit a stejné je to i s okolím naší školy. A tak se 11. dubna celý první stupeň zábořské školy vypravil na úklid obce. Velcí i malí vyfasovali pytle a rukavice a vyšli vstříc odpadkům. Nikdo nedoufal, že se za dvě hodiny naplní tolik pytlů.



Vždyť všude jsou přece odpadkové koše a už děti ze školky ví, kam odpadky patří.

Text M. Sekáčová, L. Jiroušková, foto L. Stejskalová

Ekologická soutěž „Den Země“

Ve čtvrtek 25. dubna jsme za podpory dobrovolných hasičů v Záběří vypravili vybrané žáky 4.-8. třídy na ekologickou soutěž Den Země. Akce se konala na strakonickém Podskalí pod záštitou Centra ekologické výchovy při DDM Strakonice.

K zápisu jsme se dostavili v zimních bundách, díky nimž jsme přečkali delší čekání na

start. O zábavu bylo ale postaráno. Venku jsme se zahřáli kuželkami, hlavu si potrápili u botanického pexesa a vyzkoušeli zvuky dřeva na přírodním dendrofonu. Uvnitř jsme obdivovali exotické papoušky, ječeli u myší a jásali nad roztomilými králíky.

Pak už nastal čas bundy odhodit a připravit se na půlkilometrovou vědomostní trasu, jejíž závěrečný strmý kopec dal většině závodníků pěkně do těla a do cíle dobíhali s ruměncem ve tvářích. Zábořské děti šly do závodu s plným nasazením. Největším vědomostním oríškem bylo poznat jelena od losa a soba, naopak lehká byla poznávačka minerálů. Snaha všech našich pěti soutěžních dvojic se vyplatila a jako přes kopírák se umístili přesně v polovině výsledkové tabulky. Vzhledem k tomu, že se akce zúčastnilo přes 200 žáků z celého okresu, výsledek je to skvělý.



Takže Gabčo, Terko, Vojto, Verčo, Šímo, Majdo, Šimone, Honzo, Emmičko a Pét'o – všem vám za účast v soutěži Den Země děkuji a přeji vám, ať vaše nadšení pro přírodu přetrvá i do dalších let.

Text Monika Dubědová, foto Tereza Siblíková

Čarodějnická stezka

V úterý 30. 4. proběhla v naší škole další tematická akce, tentokrát čarodějnická stezka, které se zúčastnil 1. stupeň.



Žáci 5. třídy si pro mladší spolužáky připravili šipkovanou. Děti po cestě plnily úkoly, odpovídaly na otázky a luštily tematickou tajenku. Celou stezku jsme zakončili posezením u ohně a opékáním špekáčků. Děti si zahrály některé známé hry, např. na honěnou nebo kreslily

obrázky čarodějnic, které měly za úkol v rámci stezky. Děti i paní učitelky si celé dopoledne moc užily.

Text Denisa Matoušková, foto Lucie Stejskalová

McDonald's cup Strakonice

Zatímco většina zábořských žáků "pálila ve škole čarodějnice", chlapci se zúčastnili okresního finále McDonald's cupu žáků 1. stupně ve Strakonici. Po loňském senzačním úspěchu, kdy hoši postoupili až do krajského finále v kategorii malotřídních škol, letos už se takový úspěch neočekával, neboť zábořská škola již malotřídní není a musela se tedy poměřit se všemi školami v okrese.



Zábořští se přihlásili do kategorie 2.-3. tříd, do skupiny jim byli naložováni opravdu těžcí soupeři - TGM Blatná, Poděbradova Strakonice a Radomyšl. Bohužel ani na jednoho nestačili, a tak se museli smířit s boji ve skupině o 13.-15. místo. Zde již ale své konkurenty výrazně převyšovali a nastříleli Bavorovu a Česticím dohromady 17 branek. Obsadili tedy nakonec 13. místo. Věříme, že příští rok se Zábořáci zase přiblíží medailovým pozicím.

Text a foto MG

Den hýřící barvami



V pátek 3. května se zábořská škola duhově zbarvila. Týden před touto akcí si žáci spravedlivým losem vytáhli barvu pro svůj třídní kolektiv. A začalo shánění všech možných svršků v konkrétních barvách. Někteří se možná zprvu tvářili vyděšeně, ale všechny počáteční obavy byly zažehnány. Pokud zrovna totiž vaše skříň nedisponovala kousky v určité barvě, ochotně vypomohli příbuzní, známí či

kamarádi.

A pak nastal den „D“. Školní třídy se zaplnili prvňáčky v růžové, druháčky v odstínech zelené, třetí a čtvrtá třída se

vybarvila do fialové a první stupeň uzavřeli modří pátáci. Ani druhý stupeň se nenechal zahanbit. Šestáci a sedmáci spojili své síly a dorazili v odvážné oranžové, osmáci zářili v červené a obávanou žlutou hrdě vynesli devátáci.



Aby úsilí všech bylo náležitě oceněno, komise složená z žákyň deváté třídy všechny své spolužáky obešla, přísným okem zaměřila a spočítala všechny kusy oblečení i doplňků dané barvy a přepočítala je na žáka. Vítězství si odnesli rozkošní prvňáčci.

Projektový den jsme zakončili společným focením. Jak zábořská duha zářila před školou, si můžete prohlédnout v přiložené fotografii.

Všem moc děkujeme za účast a těšíme se na příští ročník.

Monika Dubědová, foto Monika Adámková, Šárka Kučerová

Zápis do 1. třídy

Druhý dubnový pátek se na naší škole uskutečnil zápis do první třídy. Některé nadočkávané děti se se svými rodiči dostavily již před druhou hodinou, kdy vše vypuklo. Předškoláci se vůbec nebáli a naše zvědavé otázky s přehledem zodpověděli. Poradili si i s dalšími úkoly, jako například navlékání korálků, poznávání barev, čísel a geometrických tvarů, orientace na obrázku nebo stříhání srdíčka.



Namalování obrázku byla velká zábava a některé postavičky byly věrnou kopií tatíneků. Nakonec nám každý

budoucí žáček zaspíval písničku nebo řekl básničku. Za odměnu obdržely děti diplom a něco na památku.

Všichni se do školy už moc těší a stejně tak my se těšíme na nová společná školní dobrodružství s našimi budoucími prvňáčky. Přijato bylo 12 dětí, dvě dostaly odklad školní docházky.

Kolektiv učitelek 1. stupně

Exkurze na Šumavu



Kdo z Jihočechů by neznal Šumavu? Většině z nás tato nepříliš vzdálená část naší vlasti přirostla k srdci. A jelikož někteří naši žáci ji ještě nenavštívili, rozhodli jsme se jim její překrásnou přírodu představit na vlastní oči.

V úterý 14. 5. ze Záběří vyrazil plně obsazený autobus se žáky 2. stupně a 5. třídy směrem na Antýgl. Po krátkém měření teploty vody ve Vydře (na koupání ještě opravdu vhodná nebyla), vyrazil průvod turistů směrem na Horskou Kvildu podél Hamerského potoka. Jelikož bylo příjemné počasí, servírovala nám Šumava opravdu samé pamlsky v podobě překrásných údolí, lesních cest, potoků. Původní plán absolvovat 15km výšlap byl nakonec z preventivních důvodů asi o 5 km zkrácen, přeci jen fyzická kondice dnešní mládeže není taková jako dříve a poslouchat celou cestu slova o přílišné námaze a blížícím se tělesném kolapsu učitelé rozhodně riskovat nechtěli.



První zastávkou na pěší túře byla restaurace U Krámu na Horské Kvildě. Sice to není „mekáč! ani KFC, ale kupodivu bistro rozmlsaná mládež nepohrdla zdejšími jídelníčkem. Jo, horský vzduch dělá divy. Naše kroky dále směřovaly turistickou stezkou na Kvildu. I zde si připravil národní park další lahůdky – Jezerní slat' či jelení výběh. To už slunce rozzářilo celé údolí a nabídlo krásný pohled na cíl výpravy – nejvýše položenou obec v ČR – Kvildu. Závěrečný úsek sice doprovázely neustále se opakující dotazy: „Kdy už tam budem?“, ale kupodivu čas ubíhal rychle a ani mladí turisté příliš neprotestovali. Zvláště,

když jim bylo slíbeno, že i na Kvildě se budou moci občerstvit v místní pekárně či nakoupit turistické známky a pohledy v infocentru.

Odbila druhá hodina a zbývala už jen cesta domů. Byla plná dojmů a krásných vzpomínek, vždyť Šumava se opravdu nenechala zahanbit a předvedla se i díky krásnému počasí v plné své kráse. Tak zase někdy na viděnou v kraji Karla Klostermanna.

Text MG, foto Tereza Siblíková

Psaní od srdce



Ve škole se při slohu mimo jiné učíme psát dopisy. A vždycky je lepší psát dopis přímo konkrétnímu adresátovi s tím, že ho vaše slova potěší. A tak jsme se s našimi sedmáky zapojili do projektu Psaní od srdce.

Smyslem je mimo jiné udělat radost babičkám a dědečkům v domovech pro seniory a přispívat k odstraňování bariér mezi lidmi i generacemi. A tak osm dopisů našich žáků putovalo do Centra sociální péče Vodňany.

Děti psaly o tom, co právě prožívají, jak se těší na prázdniny, co rády dělají a jaké mají domácí mazlíčky. Některé z nich připojily i zpáteční adresu a těší se, že jim adresáti dopisů třeba odpoví. Všechny dopisy i obálky pak vyzdobily krásnými ilustracemi.

Mgr. Šárka Kučerová

Legiovlak popáté



Život a boj československých legionářů přibližuje projekt s názvem Legiovlak. Je dílem Československé obce legionářské, která vytvořila věrnou repliku vlaku z období, kdy na Transsibiřské magistrále v Rusku tito stateční muži bojovali. Vždycky, když vlak zastaví v některém blízkém městě, neváháme a jedeme se na toto muzeum na kolejích podívat. Letos v polovině května měl Legiovlak zastávku ve Strakonících, takže jsme se tam samozřejmě s našimi osmáky vydali. Děti si mohly prohlédnout čtrnáct vagonů, kde jim průvodce v uniformě přiblížil životní podmínky i bojové operace legionářů. Postupně jsme navštívili vůz poštovní, teplušku, improvizovanou nemocnici a další. Holky nejvíce zaujal krejčovský salón, kluky samozřejmě zbraně.

Pak naše kroky ještě zamířily na strakonický hrad, který už jsme si stihli prohlédnout jen z nádvoří. Největší úspěch měla tradičně minizoo v hradním příkopu.

Text a foto Mgr. Šárka Kučerová

Zábořská pyramida

Mnozí jste možná zaznamenali dřevěnou pyramidu, postavenou na konci koňského výběhu na staré cestě do Jindřichovic. Autorem této neobvyklé stavby je pan Josef Slanec. Pyramida byla postavena na místě, kde byla zjištěna velká pozitivní energie. Je zhotovena z odolného akátového dřeva a není v ní jediný hřebík, je spojována dřevěnými kolíky, hřebíky by rušily energii.



K posezení pod pyramidou láká krásné dřevěné křeslo, zhotovené rovněž panem Slancem bez jediného hřebíku. Přijďte si ho vyzkoušet, chvíli posedět, pokochat se krásou okolní přírody a nabít se pozitivní energií, kterou potřebuje každý z nás.

Jaroslava Vodičková

Dětský den

Oslavit dětský den do areálu Pod Lípou přišlo asi dvacet dětí v doprovodu rodičů. Na místě byly připraveny různé soutěže, z nichž opět nejvíce úspěchu sklídila střelba vzduchovkou. O hudbu se postaral tradičně DJ František Mareš.



Novinkou byl stánek s balonky, hračkami a malováním na obličej, malá střelnice a dva malé skákací hradky, které přivezla paní Markéta Rážová s rodinou. Počasí vyšlo

přesně, před začátkem akce přestalo pršet a po skončení opět začalo.

Děti dostaly za své soutěžní úsilí sladké odměny a na závěr i medaile. Posilnit se mohly párkem v rohlíku a limonádou.

Blanka Potůčková, foto Martina Petrášková

Vojenští veteráni v Záboří

Dne 2. 5. 2024 k nám poprvé zavítal konvoj Vítězství 1945, který pořádá Klub 3. armády Plzeň. Historická vojenská auta byla seřazena v prostoru u Louže, jejich zastávka v Záboří byla vyměřena jen dvaceti minutami, ale usměvaví a ochotní členové klubu v dobových uniformách nechali do vozidel posadit děti i dospělé, rozdávali vlaječky, s nadšením vyprávěli, kde co pořídlí či jak o své technické památky pečují.



Vozidlo z roku 1942 bylo zasaženo při osvobození Plzně, nepojízdné, poškozené zde zůstalo.

Většinou jde o koníček, a to doslova rodinný. Investice času a financí do více jak 80 let starých amerických vozidel, aby zvládly cestu 120 km z Plzně – tentokrát na přespání do Hnačova a další cestu druhý den zpět na oslavy do Plzně, jindy na různé přehlídky a repliky bitev, je jistě nesmírně náročná. Právem jsou všichni pyšní na své miláčky a je vidět, že nadšení je společné a užívají si příjezdů a obdiv diváků.

Jitka Říhová

ZÁBOŘSKÉ PEČENÍ PRASAT

GRILL
ZÁBOŘÍ 2024

OD 13:30 OCHUTNÁVKA

Zveme Vás!!!

SOUTĚŽ PEČENÍ PRASAT

3.8.2024

AREÁL POD LÍPOU

EVENT
Mood

AWIE STORE

Děktarka
Strakonická dechová kapela

Ze zasedání OZ

- OZ Zábore se usneslo, že z důvodu nepříznivé situace v místním COOPu je nutné pozvat zástupce vedení firmy Západočeské konzumní družstvo Sušice na osobní schůzku, aby s nimi byl projednán současný stav v místním obchodě a nalezeno uspokojivé řešení.
- OZ souhlasí s průjezdem po komunikacích ve správě OÚ, s jejich uzavírkou, navrženou objížďkou a zvláštním užíváním komunikací dne 21. 9. 2024 při konání 45. ročníku Invelt rally Pačejov.
- OZ Zábore souhlasí s návrhem Římskokatolické církve sděleným starostovi obce telefonicky administrátorem farnosti Blatná Rudolfem Huškem dne 6. 5. 2024 na bezplatné převzetí veřejného pohřebiště Zábore do vlastnictví obce Zábore.
- Obecní zastupitelstvo schvaluje poskytnutí finančního daru na rok 2024 ve výši 5 000 Kč organizaci Svaz tělesně postižených, z.s., místní organizace Blatná a podepsání darovací smlouvy.

Za OZ obce Zábore Blanka Potůčková

Volby do europarlamentu 2024

Máme za sebou další volby, tentokrát s výjimečnou účastí 34,7 %, a to i přesto, že nešlo o volby národní, ale o dosud neoblíbené a upozaděné eurovolby. V Zábore z 268 zapsaných voličů odevzdalo svůj platný hlas 93 občanů. Nakolik byly překvapivé počty hlasů pro lídry stran, politických uskupení a hnutí, již z jejich reakcí víme, avšak jaký bude mít volební výsledek dopad na každodenní život lidí, žijících nejen v naší obci, ukáže pětiletá práce 21 nově zvolených europoslanců.

Chtěla bych tímto poděkovat nejen za pečlivý a zodpovědný přístup členům volební komise, samozřejmě děkuji i všem voličům za respektování zákonných pokynů a hladký průběh voleb v Zábore.

Konečné výsledky voleb v Zábore:

Strana	Hlasy	Procenta
ANO 2011	39	41,9 %
STAČILO	12	12,9 %
PŘÍSAHA a MOT.	11	11,8 %
SPOLU: 10,8 %	10	10,8 %
SPD a Trikolora	6	6,5 %
Starostové	5	5,4 %
SOCDEM	4	4,3 %
Piráti	2	2,2 %
Zelení	2	2,2 %
DSZ	1	1,1 %
Levice	1	1,1 %

Předseda volební komise Jitka Říhová

Významného výročí se dožívají

	Červenec	Linhart Bohumil	96 let
		Šretr Josef	65 let
		Linhartová Růžena	94 let
		Vokurková Zdena	70 let
	Srpen	Procházka Miloslav	82 let
		Švec Alois	82 let
		Augustinová Jaroslava	75 let
	Září	Říha Miloslav	89 let

Obec Zábore přeje všem jubilantům pevné zdraví!



Opustili nás

Dne 5. 4. 2024 nás opustila Apolena Škodová.

Čest její památce!

Znovu a líp

S divadelním představením Znovu a líp přijel 10. 5. 2024 do Zábore soubor Čelakovský ze Strakonice, scéna (stále) mladých.

Vtipná hra na téma životních hodnot a vztahů pobavila přibližně tři desítky přítomných diváků. Nakonec se podařilo vyřešit i rušící hlasitou hudbu ze sousedství, za což děkuji paní Janě Adámkové.

Blanka Potůčková



Obec Zábore, Nadace Jihočeské cyklostezky a zakladatelé akce zvou všechny příznivce cyklistiky na 9. ročník sportovní / rekreační vyjížďky pro všechny, kdo chtějí blíže poznat půvabný kraj legendárního cyklisty, barona Christiana Battaglii z Bratronic (od jehož narození letos uplyne 110 let)

Start je v Zábore, v sobotu 10. srpna 2024 v 11:00



Prezentace: 09:30 – 11:00 v areálu pod lípou za obecním úřadem Zábore.

Nové trasy 15, 40 a 60 km vedou až na výjimky po málo frekventovaných cestách s asfaltovým povrchem. V případě potřeby je možné trasy zkrátit.

Mapy jednotlivých tras s výškovým profilem, vyznačením zajímavých míst a možností občerstvení lze stáhnout do mobilních aplikací na www.zabori.cz, fyzicky budu k dispozici při prezentaci.

V prostoru startu / cíle bude připraveno občerstvení, v prodeji budou upomínkové předměty a bude zde také příležitost setkat se s legendami české a československé cyklistiky.



Na celkových finančních nákladech tohoto vydání zábořského zpravodaje se podílela firma:



Rumpold-P s.r.o.
Ústevská 27, 391 44 Písek
Pracoviště Sušice
e-mail: susice@rumpold.cz
www.rumpold.cz

KOMPLEXNÍ SLUŽBY V OBLASTI NAKLÁDÁNÍ S ODPADY
svoz, svoz, třídění, zpracování a zneškodnění odpadů • výkop a likvidace znečištěných
autostopů, kontrolovaná likvidace • likvidace činnosti

středisko Sušice
Nová 240, 342 01 Sušice
Tel./Fax: 378 520 519
Mobil: 606 732 244

středisko Klatovy
Náměstí míru 65, 339 01 Klatovy
Tel./Fax: 378 323 383
Mobil: 726 571 851